

علوم و فنون ادبی ۱

- ۱- گزینه «۲» - زبان فارسی میانه در حدود «۳۰۰ قبل از میلاد تا حدود ۷۰۰ میلادی» رواج داشت.
(رفیعی) (تاریخ ادبیات پیش از اسلام - سبک‌شناسی) (متوسط)
- ۲- گزینه «۱» - زبان پهلوی مرحله‌ای میان فارسی باستان و فارسی نو (دری) قرار دارد که آن را «فارسی میانه» نامیده‌اند.
(رفیعی) (تاریخ ادبیات پیش از اسلام - سبک‌شناسی) (متوسط)
- ۳- گزینه «۳» - از نظر تاریخی، زبان‌های ایرانی را به سه دسته عمده تقسیم می‌کنند: فارسی باستان، فارسی میانه و فارسی نو (دری).
(رفیعی) (تاریخ ادبیات پیش از اسلام - سبک‌شناسی) (آسان)
- ۴- گزینه «۴» - «تاریخ الرسل و الملوك» یا «تاریخ الامم و الملوك» معروف به تاریخ طبری، کتابی است به زبان عربی که محمد بن جریر طبری در اواخر سده سوم هجری نوشته است. (رفیعی) (تاریخ ادبیات - سبک‌شناسی و تاریخ ادبیات) (متوسط)
- ۵- گزینه «۲» - رایج‌ترین انواع شعر فارسی در قرن چهارم و نیمه اول قرن پنجم، «حماسی»، «مدحی» و «غنائی» بود.
(رفیعی) (تاریخ ادبیات - سبک‌شناسی و تاریخ ادبیات) (آسان)
- ۶- گزینه «۱» - کنایه: بار یکدل کنایه از دوست صمیمی و موافق.
تشبیه: بار: مشبه / صدف، دُر و کیمیا: مشبه‌به = تشبیه بار به صدف، دُر و کیمیا
واج آرایبی: واج «ی» تکرار شده است.
جناس: بین دو واژه «دُر» و «پُر» جناس ناهمسان وجود دارد. (رفیعی) (آرایه‌های ادبی - زیبایی‌شناسی) (متوسط)
- ۷- گزینه «۴» - بیت «الف» روی نمودن: وجه شبه در مصراع اول / آب از سر گذشتن: وجه شبه مصراع دوم
بیت «ب» اندر آب دادن: وجه شبه
بیت «پ» وجه شبه ندارد.
بیت «ت» درفشان (درخشان) بودن: وجه شبه است. (سراسری - ۱۴۰۰) (آرایه‌های ادبی - زیبایی‌شناسی) (متوسط)
- ۸- گزینه «۳» - در بیت «الف»، مصوت «ا» در بیت هفت بار تکرار شده است.
در بیت «ب»، مصوت «ب» هشت بار تکرار شده است.
در بیت «پ»، واج آرایبی با صامت «ش» (در پنج واژه) دیده می‌شود.
در بیت «ت»، در مصراع اول مصوت «ب» سه بار تکرار شده است. (رفیعی) (آرایه‌های ادبی - زیبایی‌شناسی) (متوسط)
- ۹- گزینه «۲» - بررسی گزینه‌ها:
در گزینه «۱»، «پاینده» صفت است.
در گزینه «۲»، کلمه «سرمست» قافیه درونی، مُسند است و کلمه «آکنده» قافیه اصلی شعر «مسند» است.
در گزینه «۳»، «تابنده» صفت است.
در گزینه «۴»، «پراکنده» صفت است. (رفیعی) (ردیف و قافیه - موسیقی شعر) (متوسط)
- ۱۰- گزینه «۲» - بیت گزینه «۲» از شاهنامه فردوسی، لحن حماسی و آهنگ کوبنده دارد. (رفیعی) (عروض و قافیه - موسیقی شعر) (متوسط)
- ۱۱- گزینه «۳» - الف) در مصراع اول، «گویم» یعنی «بگویم» / در مصراع دوم، «گویم» یعنی «مانند گوی بازی چوگان هستم».
ب) «به من» ردیف است.
پ) در مصراع اول، «بری» یعنی «منزه، دور، برکنار» / در مصراع دوم، «بری» یعنی «ببری» (فعل از مصدر بردن)
ت) در مصراع اول، «نیست» یعنی «وجود ندارد» / در مصراع دوم، «نیست» فعل اسنادی منفی.
ث) «در تو باشد» ردیف است.
نتیجه: در ابیات «الف»، «پ» و «ت» کلمات پایان مصراع‌ها معانی یکسان ندارند، پس «ردیف» نبوده و کلمات قافیه هستند. (سراسری - ۱۴۰۰) (ردیف و قافیه - موسیقی شعر) (دشوار)
- ۱۲- گزینه «۴» - اساسی‌ترین عامل پیدایش شعر، «عاطفه» است و شاعر برای انتقال حس و عاطفه از «زبان» استفاده می‌کند. (رفیعی) (عروض و قافیه - موسیقی شعر) (آسان)
- ۱۳- گزینه «۴» - گزینه «الف»، به «غم و اندوه معشوق خو گرفتن» تأکید دارد.
گزینه «پ»، به «دوری از معشوق و دل بستن به او» اشاره می‌کند.
گزینه «ت»، به «غرق بودن در عشق و زیبایی معشوق» اشاره دارد. (رفیعی) (قربان معنایی - قلمرو فکری) (دشوار)

۱۴- گزینه «۲» - مفهوم عبارت سؤال و گزینه «۲» به «اسراف نکردن» تأکید می‌کنند.

مفهوم گزینه «۱»: خوشبختی و اقبال تو از نور و پاکی درونت حاصل می‌شود.

مفهوم گزینه «۳»: اندک و بینی و کوتاه‌نگری ناپسند است.

مفهوم گزینه «۴»: تأکید بر فروتنی و تواضع است. (سراسری - ۱۴۰۰) (قرابت معنایی - قلمرو فکری) (دشوار)

۱۵- گزینه «۱» - مفهوم مشترک بیت سؤال و سایر گزینه‌ها این است: حال عاشق را فقط عاشق می‌فهمد.

مفهوم گزینه «۱»: عاشق بودن، رازی است که پنهان نمی‌ماند. (رفیعی) (قرابت معنایی - قلمرو فکری) (متوسط)

عادی
روسی